

* श्री : *

श्रीमद्धर्माचार्यभगवत्पादप्रणीता

श्रीपंचस्तवी

सम्पादक:-

डा० बलजिन्नाथ पण्डितः

प्रकाशकः

भगवान गोपीनाथजी ट्रस्ट

मुद्रक : प्रिंट लाईन द्वारा न्यो औफ स्यट प्रेस में मुद्रित
प्रथमबार : १००० प्रतियां
संवत्त : १९९६ ई० २७ जुलाई, शनिवार
भगवान गोपीनाथजी महाजयन्ती
मूल्य : १० रु०

भगवान गोपीनाथजी आश्रम :-

१. खरयार - हब्बाकदल (काश्मीर)
२. उदयवाला - बोढी (जम्मू)
३. पम्पोश ऐन्कलेव (नई दिल्ली)

चमत्कार कारी दैवी शक्ति प्रदान करने में अनुपम स्तोत्ररत्न
श्रीमद्धर्माचार्य भगवत्पादं प्रणीत-

श्रीपञ्चस्तवी

❀ श्री : ❀

श्रीपंचस्तवीपरिचय ।

श्रीपंचस्तवी यह एक अत्यंत अद्भुत व प्राचीनतम स्तोत्ररत्न है। अनंतकोटी ब्रह्मांड नायिका राजराजेश्वरी परशिवाम्बा श्रीमहात्रिपुरासुन्दरी इसमें स्तोतव्य देवता हैं। इस के सा नुभव पाठ से यथेच्छ फलकी प्राप्ति होती है। सम्पूर्ण देवता प्रसन्न होते हैं। इस स्तोत्र में अनेक शास्त्रों के गूढ़ रहस्य भरे पड़े हैं। काश्मीर में इसका अत्यधिक प्रचार है। सुनते हैं कि दक्षिण भारत में भी इसका प्रचार बहुत है। महाराजा भोज ने अपने “सरस्वतीकण्ठाभरण” ग्रन्थ में इसके श्लोक उदाहरणार्थ लिये हैं। भोज वि०स० १०५० में जीवित थे ऐसा उनके एक दानपत्र से निश्चित हो चुका है। काश्मीर में एक पंडित की बनाई हुई १६००० श्लोक संख्या की इस स्तोत्र पर एक टीका थी, किन्तु वह अग्निप्रकोप से उनके घर व कई अद्भुत अनेक पुस्तकों के साथ जल गयी ऐसा सुना जाता है। इसके प्रथम लघुस्तव की एक छोटी टीका केरल (अनंत शयन) से महामहोपाध्याय त० गणपति शास्त्री ने प्रकाशित की थी। इसी पुस्तक की भूमिका में उन्होंने लिखा है कि “लघुस्तव की ‘लघुबंहणी’ नाम व्याख्या २००० श्लोकात्मक अन्नतज्ञयन के राजकीय पुस्तकालय में है, उसको यथा समय प्रकाशित करेंगे।” निर्णयसागर मुम्बई की काव्यमाला में छपी पुस्तक की टिप्पणी में लिखा है कि लघुस्तव पर कई टीकाएँ मिलती हैं। जिसमें एक टीका नित्यानन्द की है। काश्मीर में प्राचीन दो टीकाएँ हमने देखी हैं, किन्तु दोनों सम्पूर्ण नहीं। सं० १९९० काश्मीर श्रीनगर के हमारे चिरपरिचित पं० हरभट्ट शास्त्री जी ने एक टीका श्रीपंचस्तवी पर नवीन प्रणीत की है। यह सम्पूर्ण है। इसकी लगभग १०,००० श्लोक संख्या है। अभी मुद्रित नहीं हुई। श्रीपंचस्तवी के प्रणेता श्रीमान् धर्माचार्य हैं यह अब पूर्ण निश्चित हो चुका है। “श्रीविद्यार्णव” “श्रीसौभाग्यरत्नाकर” आदि प्राचीन ग्रन्थ व श्री नित्यानन्द जैसे प्राचीन टीकाकारों का मत भी यही है। पुरातत्वज्ञों की सम्मति में धर्माचार्य दक्षिण भारतीय हैं। स्तोत्र के सूक्ष्म स्वाध्याय से हमें भी ऐसा प्रतीत हुआ।

शिवमस्तु ।

अ०वा० आचार्य

श्रीपञ्चस्तवी ।

श्रीमद्धर्माचार्य-भगवत्पादप्रणीता ।

अथ लघुस्तवः

१

ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्येललाटं प्रभां
शैक्लीं कान्तिमनुष्णगोरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः ।
एषासौ त्रिपुरा हृदि द्युतिरिवोष्णांशोः सदाहःस्थिता ।
छिन्द्यान्नः सहसा पदैस्त्रिभिरघं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥

२

या मात्रा त्रपुसीलतातनुलसत्तन्तूच्चित्तिस्पर्धिनी
वाग्बीजे प्रथमे स्थिता तव सदा तां मन्महे ते वयम् ।
शक्तिः कुण्डलिनीति विश्वजननव्यापारबद्धोद्यमा
ज्ञात्वेत्थं न पुनः स्प शन्ति जननीगर्भे भक्तत्वं नराः ॥

३

दष्ट्वा संभ्रमकारि वस्तु सहसा ऐ ऐ इति व्याहृतं
येना कूतवशादपीह वरदे । बिन्दुं विना प्यक्षरम् ।
तस्या पि ध्रुवमेव देवि ! तरसा जाते तवा नुग्रहे
वाचः सूक्तिसुधारसद्रवमुचो निर्यान्ति वक्त्राम्बुजात् ॥

४

यन्नित्ये! तव कामराजमपरं मन्त्राक्षरं निष्कलं
तत्सारस्वतमित्यवैति विरलः कश्चिद् बुधश्चेद्भुवि ।
आख्यानं प्रतिपर्व सत्यतपसो यत्कीर्तयन्तो बुधाः ।
प्रारम्भे प्रणवास्पदप्रणायितां नीत्वोच्चरन्ति स्फुटम् ।।

५

यत्सद्यो वचसां प्रवृत्तिकरणे दष्टप्रभावं बुधै-
स्तार्तीयं तदहं नमामि मनसा त्वद्वीजमिन्दुप्रभम् ।
अस्त्वौर्वोऽपि सरस्वतीमनुगतो जाड्याम्बुविच्छित्तये
गौःशब्दो गिरि वर्तते स नियतं योगं विना सिद्धिदः ।।

६

एकैकं तव देवि! बीजमनघं सव्य जना व्यजनं
कूटस्थं यदि वा पथक् क्रमगतं यद्वा स्थितं व्युत्क्रमात् ।
यं यं काममपेक्ष्य येन विधिना केनापि वा चिन्तितं
जप्तं वा सफलीकरोति सततं तं तं समस्तं न णाम् ।।

७

वामे पुस्तकधारिणीमभयदां साक्षस्रजं दक्षिणे
भक्तेभ्यो वरदानपेशलकरां कर्पूरकुन्दोज्ज्वलाम् ।
उज्जम्भा म्बुजपत्रकान्त-नयनस्निग्धप्रभावलोकिनीं
ये त्वामम्ब! न शीलयन्ति मनसा तेषां कवित्वं कुतः ।।

८

ये त्वां पाण्डुरपुण्डरीकपटलस्पष्टाभिरामप्रभां ।
सि चन्तीमम तद्रवैरिव शिरो ध्यायन्ति मूर्ध्नि स्थिताम् ।
अश्रान्तं विकचस्फुटाक्षरपदा निर्याति वक्त्राम्बुजा-
तेषां भारति! भारती सुरसरित्कल्लोललोलोर्मिवत् ।।

९

ये सिन्दूरपरागपु जपिहितां त्वत्तेजसा द्यामिमा-
मुर्वीं चापि विलिनयावकरसप्रस्तारमग्नमिव ।
पश्यन्ति क्षणमप्यनन्यमनसस्तेषामनगङ्गज्वर-
कलान्तास्त्रस्तकुरङ्गशावकद शो वश्या भविन्त स्फुटम् ।।

१०

च चत्का चनकुण्डलाङ्गदधरामाबद्धका चीस्रजं
ये त्वां चेतसि तद्गते क्षणमपि ध्यायन्ति क त्वा स्थिराम् ।
तेषां पेश्मसु विभ्रमादहरहः स्फारीभवन्त्यश्चिरं
माद्यत्कु जरकर्णतालतरलाः स्थैर्यं भजन्ते श्रियः ।।

११

आर्भट्या शशिखण्डमण्डितजटाजूटां न मुण्डस्रजं
बन्धूक प्रसवा रुणाम्बरधरां प्रेतासनाध्यासिनीम् ।
त्वां ध्यायन्ति चतुर्भुजां त्रिनयनामापीनतुङ्गस्तनीं ।
मध्ये निम्नवलित्रयाडिकततनुं त्वद्रूपसंवित्तये ।।

१२

जातो प्यल्पपरिच्छदे क्षितिभुजां सामान्यमात्रे कुले
निःशेषा वनिचक्रवर्तिपदवीं लब्ध्वा प्रतापोन्नतः ।

यद्विद्याधरव न्दवन्दितपदः श्रीवत्सराजो भव-
द्देवि । त्वच्चरणांभुजप्रणतिजः सो यं प्रसादोदयः । ।

१३

चण्डि! त्वच्चरणाम्बुजार्चनविधौ बिल्वीदलोल्लुण्ठन-
त्रुट्यत्कण्टककोटिभिः परिचयं येषां न जग्मुः कराः ।
ते दण्डाङ्कुशचक्रचापकुलिश श्रीवत्समत्स्याकिङ्कृतै-
र्जायन्ते पृथिवीभुजः कथमिवाम्भोजप्रभैः पाणिभिः । ।

१४

विप्राः क्षोणिभुजो विशस्तदितरे क्षीराज्यमध्वासवै-
स्त्वां देवि! त्रिपुरे! परापरमयीं सन्तर्प्य पूजाविधौ ।
यां यां प्रार्थयते मनः स्थिरधियां तेषां त एव ध्रुवं
तां तां सिद्धिमवाप्नुवन्ति तरसा विघ्नैरविघ्नीक ताः । ।

१५

शब्दानां जननी त्वमत्र भुवने वाग्वादिनीत्युच्यसे
त्वत्तः केशववासवप्रभ तयो प्याविर्भवन्ति स्फुटम् ।
लीयन्ते खलु यत्र कल्पविरमे ब्रह्मादयस्ते प्यमी
सा त्वं काचिदचिन्त्यरूपमहिमा शक्तिः परा गीयसे । ।

१६

वेदानां त्रितयं त्रयी हुतभुजां शक्तित्रयं त्रिस्वरा-
स्त्रैलोक्यं त्रिपदी त्रिपुष्करमथो त्रिब्रह्म वर्णास्त्रयः ।
यत्किं चज्जगति त्रिधा नियमितं वस्तु त्रिवर्गात्मकं
तत्सर्वं त्रिपुरेति नाम भगवत्यन्वेति ते तत्त्वतः ।।

१७

लक्ष्मीं राजकुले जयां रणभुवि क्षेमकंरीमध्वनि
क्रव्यादद्विपर्सभाजि शबरीं कान्तारदुर्गे गिरौ ।
भूतप्रेतपिशाचजम्भकभये स्म त्वा महाभैरवीं
व्यामोहे त्रिपुरां तरन्ति विपदस्तारां च तोयप्लवे ।।

१८

माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कला मालिनी
मातङ्गीविजया जया भगवती देवी शिवा शाम्भवी ।
शक्तिः शकडरूवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी भैरवी
हींकारी त्रिपुरा परापरमयी माता कुमारीत्यसि ।।

१९

आईपल्लवितैः परस्परयुतैर्द्वित्रिक्रमाद्यक्षरैः
काद्यैः क्षान्तगतैः स्वरादिभिरथ क्षान्तैश्च तैः सस्वरैः ।
नामानि त्रिपुरे! भवन्ति खलु यान्यत्यन्तगुह्यानि ते
तेभ्यो भैरवपत्नि! विंशतिसहस्रेभ्यः परेभ्यो नमः ।।

२०

बोद्धव्या निपुणं बुधैः स्तुतिरियं क त्वा मनस्तद्गतं
भारत्यास्त्रिपुरेत्यनन्यमनसा यत्रा द्यव ते स्फुटम् ।
एकद्वित्रिपदक्रमेण कथितस्तत्पादसङ्ख्याक्षरै-
र्मन्त्रोद्धारविधिर्विशेषसहितः सत्सम्प्रदायान्वितः ।।

२१

सावद्यं निरवद्यमस्तु यदि वा किं वा नया चिन्तया
नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति जनोयस्या स्ति भक्तिस्त्वयि
संचिन्तयापि लघुत्वमात्मनि द ढं संजायमानं हठा-
त्त्वद्भक्त्या मुखरीक तेन रचितं यस्मान्मयापि ध्रुवम् ।।
इति श्रीमद्धर्माचार्यभगवत्पादप्रणीतायां श्रीप चस्तव्यां

लघुस्तवः प्रथमः ।

अथचर्चास्तवः

१

आनन्दसुन्दरपुरन्दरमुक्तमाल्यं
मौलो हठेन निहितं महिषासुरस्य ।
पादाम्बुजं भवतु मे विजयाय म जु-
म जीरशि जितमनोहरमम्बिकायाः । ।

२

सौन्दर्यविभ्रमभुवो भुवनाधिपंत्य-
सम्पत्ति कल्पतरवस्त्रिपुरे! जयन्ति ।
एते कवित्व कुमुदप्रकरा वबोध-
पूर्णेन्दवस्त्वयि जगज्जननि प्रणामाः । ।

३

देवि! स्तुतिव्यतिकरे क तबुद्धयस्ते
वाचस्पतिप्रभ तयो पि जडीभवन्ति ।
तस्मान्निसर्गजडिमा कतमो हमत्र
स्तोत्रं तव त्रिपुरतापनपत्नि! कर्तुम् । ।

४

मातस्तथापि भवतीं भवतीव्रताप-
विच्छिन्नये स्तवमहार्णवकर्णधारः ।
स्तोतुं भवानि! स भवच्चरणारविन्द-
भक्तिग्रहः किमपि मां मुखरीकरोति ।।

५

सूते जगन्ति भवती भवती बिभर्ति
जागर्तितत्क्षयक ते भवती भवानि! ।
मोहं भिनत्ति भवती भवती रुणद्धि
लीलायितं जयति चित्रमिदं भवत्याः ।।

६

यस्मिन्मनागपि नवाम्बुजयत्रगौरि!
गौरि! प्रसादमधुरां द शमादधासि ।
तस्मिन्निरन्तरमनङ्गशरा वकीर्ण-
सीमन्तिनीनयनसन्ततयः पतन्ति ।।

७

प थ्वीभुजो प्युदयनप्रभवस्य तस्य
विद्याधरप्रणतिचुम्बितपादपीठः ।
यच्चक्रवर्तिपदवीप्रणयः स एष
त्वत्पादपङ्कजरजःकणजः प्रसादः ।।

८

त्वत्पादपङ्कजरजःप्रणिपातपूतैः
पुण्यैरनल्पमतिभिः क तिभिः कवीन्द्रैः ।
क्षीरक्षपाकरदुकूलहिमावदाता
कैरप्यवापि भुवनत्रितये पि कीर्तिः ।।

९

कल्पद्रुमप्रसवकल्पितचित्रपूजा-
मुद्दीपितप्रियमामदरक्तगीतिम् ।
नित्यं भवान्! भवन्तीमुपवीणयिन्त
विद्याधराः कनकशैलगुहाग हेषु ।।

१०

लक्ष्मीवशीकरण कर्मणि कामिनीना-
माकर्षणव्यतिकरेषु च सिद्धमन्त्रः ।
नीरन्ध्रमोहतिमिरच्छिदुरप्रदीपो
देवि! त्वदङ्घ्रिजनिनितो जयति प्रसादः ।।

११

देवि! त्वदङ्घ्रिनखरत्नभुवो मयूखाः ।
प्रत्यग्रमौक्तिकरुचो मुदमुद्वहन्ति ।
सेवानतिव्यतिकरे सुरसुन्दरीणां
सीमन्तसीम्नि कुसुमस्तवकायितं यैः ।।

१२

मूर्ध्नि स्फुरत्तुहिनदीधितिदीप्तिदीप्तं
मध्येललाटममरायुधरश्मिचित्रम् ।
हृच्चक्रमचुम्बि हुतभुक्कणिकानुकारं
ज्योतिर्यदितदिदमम्ब! तव स्वरूपम् । ।

१३

रूपं तव स्फुरितचन्द्रमरीचिगौर-
मालोकते शिरसि वागधिदैवतं यः ।
निस्सीमसूक्तिरचना म तनिर्झरस्य
तस्य प्रसादमधुराः प्रसरन्ति वाचः । ।

१४

ध्यातासि हैमवति! येन हिमांशुरश्मि-
माला मलद्युतिरकल्मषमानसेन ।
तस्या विलम्बनवद्यमनल्पकल्प-
मल्पैर्दिनैः स जसि सुन्दरि! वाग्विलासम् । ।

१५

त्वामैन्दवीमिव कलामनुभालदेश-
मुद्भासिताम्बरतलामवलोकयन्तः ।
सद्यो भवानि! सुधियः कवयो भवन्ति
त्वं भावनाहितधियां कुलकामधेनुः । ।

१६

सिन्दूरपांसुपटलच्छुरितामिव द्यां
त्वत्तेजसा जतुरसस्नपितामिवोर्वीम् ।
यः पश्यति क्षणमपि त्रिपुरे! विहाय
व्रीडां म डानि! सुद शस्तमनुद्रवन्ति ।।

१७

मातर्मुहूर्तमपि यः स्मरति स्वरूपं
लाक्षारसप्रसरन्तुनिभं भवत्याः ।
ध्यायन्त्यनन्यमनसस्तमनङ्गतप्ताः
प्रद्युम्नसीम्नि सुभगत्वगुणं तरुण्यः ।।

१८

आधारमारुतनिरोधवशेन येषां
सिन्दूररजितसरोजगुणानुकारि ।
दीपं हृदि स्फुरति देवि! वपुस्त्वदीयं
ध्यायन्ति तानिह समीहितसिद्धसाध्याः ।।

१९

ये चिन्तयन्त्यरुणमण्डलमध्यवर्ति
रूपं तवाम्ब! नवयावकपङ्कपिङ्गम् ।
तेषां सदैव कुसुमायुधबाणभिन्न-
वक्षःस्थला मं गद शो वशगा भवन्ति ।।

२०

रुद्राणि! विद्रुममयीं प्रतिमामिव त्वां
ये चिन्तयन्त्यरुणकान्तिमनन्यरूपाम् ।
तानेत्य पक्ष्मलद शः प्रसभं भजन्ते
कण्ठा वसक्तम दुबाहुलतास्तरुण्यः । ।

२१

त्वद्रूपमुल्लसितदाडिमपुष्परक्त-
मुद्भावयेन्मदनदैवतमक्षरं यः ।
तं रूपहीनमपि मन्मथनिर्विशेष-
मालोकयन्त्युरुनितम्बभरास्तरुण्यः । ।

२२

उत्तप्तहेरुचिरे! त्रिपुरे! पुनीहि
चेतश्चिरन्तनमघौघवनं लुनीहि ।
काराग हे निगडबन्धनपीडितस्य
त्वत्संस्म तौ झटिति मे निगडास्त्रुटन्तु । ।

२३

शर्वाणि! सर्वजनवन्दितपादपदमे!
पद्मच्छदच्छविविडम्बितनेत्रलक्ष्मि! ।
निष्पापामूर्तिजनमानसराजहंसि!
हंसि त्वमापदमनेकविधां जनस्य । ।

२४

इच्छा नुरूपमनुरूपगुणप्रकर्ष
साङ्गिणि! त्वमनुस त्वं यदा बिभर्षि ।
जायेत स त्रिभुवनैकगुरुस्तदानीं
देवः शिवोऽपि भुवनत्रयसूत्रधारः ॥

२५

यो यं चकास्ति गगनार्णवरत्नमिन्दु-
र्यो यं सुरा सुरगुरुः पुरुषः पुराणः ।
यद्वाममर्धमिदमन्धकसूदनस्य
देवि! त्वमेव तदिति प्रतिपादयन्ति ॥

२६

त्वां व्यापिनीति समना इति कुण्डलीति
त्वां कामिनीति कमलेति कलावतीति ।
त्वां मालिनीति ललितेत्यपराजितेति
देवि! स्तुवन्ति विजयेति जयेत्युमेति ॥

२७

उद्दामकामपरमार्थसरोजण्ड-
चण्डद्युतिद्युतिमुपासितषट्प्रकाराम् ।
मोहद्विप्रेन्द्रकदनोद्यतबोधसिंह-
लीलागुहां भगवतीं त्रिपुरां नमामि ॥

२८

गणेशवटुकस्तुता रतिसहायकामान्विता
स्मरारिवरविष्टरा कुसमुमबाणबाणौर्युता ।
अनंगकुसुमादिभिः परिव ता च सिद्धैस्त्रिभिः
कदम्बवनमध्यगा त्रिपुरसुन्दरी पातु नः ।।

२९

त्वद्रूपैकनिरूपणप्रणयिताबन्धो द शोस्त्वद्गुण-
ग्रामाकर्णनरागिता श्रवणयोस्त्वत्संस्म तिश्चेतसि ।
त्वत्पादार्चनचातुरी करयुगे त्वत्कीर्तनं वाचि मे
कुत्रापि त्वदुपासनव्यसनिता मे देवि! मा शाम्यतु ।

३०

ब्रह्मेन्द्ररुद्र-हरिचन्द्रसहस्ररश्मि-
स्कन्दद्विपाननहुताशनवन्दितायै ।
वागीश्वरि! त्रिभुवनेश्वरि! विश्वमात-
रन्तर्बहिश्च क तसंस्थितये नमस्ते ।।

३१

यः स्तोत्रमेतदनुवासरमीश्वरायाः
श्रेयस्करं पठति वा यदि वा श्र णोति ।
तस्येप्सितं फलति, राजभिरीड्यते सौ
जायेत स प्रियतमो मदिरेक्षणानाम् ।।

इति श्रीमदर्माचार्यभगवत्पादप्रणीतायां श्रीप चचस्तव्यां चर्चास्तवो द्वितीयः ।

अथ घटस्तवः

१

देवि! त्र्यम्बकपत्नि! पार्वति! सति! त्रैलोक्यमातः! शिवे!
शर्वाणि! त्रिपुरे! म डानि! वरदे! रुद्राणि! कात्यायनि!
भीमे! भैरवि! चण्डि! शर्वरि! कले! कालक्षये! शूलिनि!
त्वत्पादप्रणताननन्यमनसः पर्याकुलान् पाहि नः ।।

२

उन्मत्ता इव सग्रहा इव विषव्यासक्तमूर्च्छा इव
प्राप्तप्रौढमदा इवा तिविरहग्रस्ता इवार्ता इव ।
ये ध्यायन्ति हि शैलराजतनयां धन्यास्त एका ग्रत-
स्त्यक्तोपाधिविव द्धरागमनसो ध्यायन्ति तान्सुभ्रवः ।।

३

देवि! त्वां सक देव यः प्रणमति क्षोणीभ तस्तं नम-
न्त्याजन्म स्फुरदङ्घ्रिपीठविलुठत्कोटीरकोटिच्छटाः ।
यस्त्वामर्चति सो चर्यते सुरगणैर्यः स्तौति स स्तूयते
यस्त्वां ध्यायति तं स्मरार्तिविधुरा ध्यायन्ति वामभ्रुवः ।।

४

ध्यायन्ति ये क्षणमपि त्रिपुरे! हृदि त्वां
लावण्ययौवनधनैरपि विप्रयुक्ताः ।
ते विस्फुरन्ति ललितायतलोचनानां
चित्तैकभित्तिलिखितप्रतिमाः पुमांसः ।।

५

एतं किं नु द शा पिश्याम्युत विशाम्यस्याङ्गैर्मगडैर्निजैः
किं वा मुं निगराम्यनेन सहसा किं वैकतामाश्रये ।
तस्येत्थं विवशो विकल्पघटनाकूतेन योषिज्जनः
किं तद्यन्न करोति देवि! हृदये यस्य त्वमावर्तसे ।।

६

विश्वव्यापिनि! यद्वदीश्वर इति स्थाणावनन्याश्रयः
शब्दः शक्तिरिति त्रिलोकजननि! त्वय्येव तथ्यस्थितिः ।
इत्थं सत्यपि शुक्नुवन्ति यदिमाः क्षुद्रा रुजो बाधितुं
त्वद्भक्तानपि न क्षिणोषि च रुषा तद्देवि! चित्रं महत् ।।

७

इन्दोर्मध्यगतां म गाङ्कसद शच्छायां मनोहारिणीं
पाण्डूत्फुल्लसरोरुहासनगतां स्निग्धप्रदीपच्छविम् ।
वर्षन्तीमम तं भवानि! भवतीं ध्यायन्ति ये देहिन-
स्ते निर्मुक्तरुजो भवन्ति विपदः प्रोज्झन्ति तान्दूरतः ।।

८

पूर्णन्दोः शक्लैरिवातिबहलैः पीयूषपूरैरिव
क्षीराब्धेर्लहरीभरैरिव सुधापङ्कस्य पिण्डैरिव ।
प्रालेयैरिव निर्मितं तव वपुर्ध्यायन्ति ये श्रद्धया
चित्तान्तर्निहतार्तितापविपदस्ते सम्पदं बिभ्रति ।।

९

ये संस्मरन्ति तरलां सहसोल्लसन्तीं
त्वां ग्रन्थिप चकभिदं तरुणार्कशोणाम् ।
रागाण्वि बहलरागिणि मज्जयन्तीं
कं त्सनं जगद्दधति चेतसि तान्म गाक्ष्यः ।।

१०

लाक्षारसस्नपितपङ्कजतन्तुतन्वी-
मन्तः स्मरत्यनुदिनं भवतीं भवानि ! ।
यस्तं स्मरप्रतिममप्रतिमस्वरूपा ।
नेत्रोत्पलैर्मर्गद शो भ शमर्चयन्ति ।।

११

स्तुमस्त्वां वाचमव्यक्तां हिमकुन्देन्दुरोचिषम् ।
कदम्बमालां बिभ्राणामापादतललम्बिनीम् ।।

१२

मूर्ध्नीन्दोः सितपकड्जासनगतां प्रालेयपाण्डुत्विषं
वर्षन्तीमम तं सरोरुहभुवो वक्त्रे पि रन्ध्रे पि च ।
अच्छिन्ना च मनोहरा च ललिता चा तिप्रसन्नापि च
त्वामेवं स्मरतां स्मरारिदयिते! वाक्सर्वतो वल्गति ।।

१३

ददातीष्टान्भोगान् क्षपयति रिपून् हन्ति विपदो
दहत्याधीन्व्याधीन् शमयति सुखानि प्रतनुते ।
हठादन्तुर्दःखं दलयति पिनष्टीष्टविरहं
सक द् ध्याता देवी किमिव निरवद्यं न कुरुते ।।

१४

यस्त्वां ध्यायति वेत्ति विन्दति जपत्यालोके चिन्तय-
त्यन्वेति प्रतिपद्यते कलयति स्तौत्याश्रयत्यर्चति ।
यश्च त्र्यम्बकवल्लभे तव गुणानाकर्णयत्यादरा-
त्तस्य श्रीर्न ग हादपैति विजयस्तस्याग्रतो धावति ।।

१५

किं किं दुःखं दनुजदलिनि! क्षीयते न स्म तायां
का का कीर्तिः कुलकमलिनि! ख्याप्यते न स्तुतायाम् ।
का का सिद्धिः सुरवरनुते! प्राप्यते नार्चितायां
कं कं योगं त्वयि न चिनुते चित्तमालम्बितायाम् ।।

१६

ये देवि! दुर्धरक तान्तमुखान्तरस्था
ये कालि! कालघनपाशनितान्तबद्धाः ।
ये चण्डि! चण्डगुरुकल्मषसिन्धुमग्ना-
स्तान्पासि मोचयसि तारयसि स्म तैव ।।

१७

लक्ष्मीवशीकरणचूर्णसहोदराणि
त्वत्पादपकङ्जरजांसि चिरं जयन्ति ।
यानि प्रणाममिलितानि न णां ललाटे
लुम्पन्ति दैवलिखितानि दुरक्षराणि ।।

१८

रे मूढाः! किमयं व थैव तपसा कायः परित्किश्यते
यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः किमितेरे रिक्तीक्रियन्ते ग हाः ।
भक्तिश्चेदनपायिनी भगवतीपादद्वयी सेव्यता-
मुन्निद्रा म्बुरुहातपत्रसुभगा लक्ष्मीः पुरो धावति ।।

१९

याचे न कंचन न कंचन व चयामि
सेवे न कंचन निरस्तसमस्तदन्यः ।
श्लक्ष्णं वसे मधुरमद्यिम् भजे वरस्त्री-
देवी हृदि स्फुरति मे कुलकामधेनुः ।।

२०

शब्दाब्रह्ममयि! स्वच्छे! देवि! त्रिपुरसुन्दरि ।
यथाशक्ति जपं पूजां ग हाण परमेश्वरि! । ।

२१

नन्दतु साधकाः सर्वे विनश्यन्तु विदूषकाः ।
अवस्था शाम्भवी मे स्तु प्रसन्नो स्तु गुरुः सदा । ।

२२

दर्शनात्पापशमनी जपान्म त्युविनाशिनी ।
पूजिता दुःखदौर्भाग्यहरा त्रिपुरसुन्दरी । ।

२३

नमामि यामिनीनाथलेखालङ्क तकुन्तलाम् ।
भवानीं भवसन्तापनिर्वापणसुधानदीम् । ।

२४

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्गतम् ।
त्वया तत्क्षम्यतां देवि! क पयाः परमेश्वरि । ।
इति श्रीमद्धर्माचार्यभगवत्पादप्रणीतायां श्रीप चस्तव्यां
धटस्तवस्त तीयः ।

अथ अम्बास्तवः

१

यामामनन्ति मुनयः प्रकृतिं पुराणीं
विद्येति यां श्रुतिरहस्यविदो वदन्ति ।
तामर्धपल्लवितशङ्कररूपमुद्रां
देवीमनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये ॥

२

अम्ब! स्तवेषु तव तावदकर्तृकाणि
कुण्ठीभवन्ति वचसामपि गुम्फनानि ।
डिम्भस्य मे स्तुतिरसावसमजसापि
वात्सल्यनिध्नहृदयां भवतीं धिनोतु ॥

३

व्योमेति बिन्दुरिति नाद इतीन्दुलेखा-
रूपेति वाग्भवतनूरिति मातकेति ।
निःस्पन्दमानसु खबोधसुधास्वरूपा
विद्योतसे मनसि भाग्यवतां जनानाम् ॥

४

आविर्भवत्पुलकसन्ततिभिः शरीरै-
र्निःस्पन्दमानससलिलैर्नयनैश्च नित्यम् ।
वाग्भिश्च गद्गदपदाभिरुपासते ये ।
पादौ तवाम्ब! भुवनेषु त एव! धन्याः ॥

५

वक्त्रं यदुद्यतमभिष्टुतये भवत्या-
स्तुभ्यं नमो यदपि देवि! शिरः करोति ।
चेतश्च यत्त्वयि परायणमम्ब! तानि
कस्या पि कैरपि भवन्ति तपोविशेषैः ।।

६

मूलालवालकुहरादुदिता भवानि!
निर्भिद्य षट् सरसिजानि तडिल्लतेव ।
भूयो पि तत्र विशसि ध्रुवमण्डलेन्दु-
निःष्यन्दमानपरमा म ततोयरूपा ।।

७

दग्धं यदा मदनमेकमनेकधा ते
मुग्धः कटाक्षविधिरङ्कुरया चकार ।
धत्ते तदाप्रभ ति देवि! ललाटनेत्रं
सत्यं ह्रियेव मुकुलीक तमिन्दुमौलिः ।।

८

अज्ञातसम्भवमनाकलिता न्ववायं
भिक्षुं कपालिनमवाससमद्वितीयम् ।
पूर्वं करग्रहणमंगलमतो भवत्याः
शम्भुं क एव बुबुधे गिरिराजकन्ये! ।।

९

चर्मा म्बरं च शवभस्मविलेपनं च
भिक्षाटनं च नटनं च परेतभूमौ ।
वेतालसंहतिपरिग्रहता च शम्भोः
शोभां बिभर्ति गिरिजे! तव साहचर्यात् ॥

१०

कल्पोपसंहरणकेलिषु पण्डितानि ।
चण्डानि खण्डपरशोरपि ताण्डवानि ।
आलोकनेन तव कोमलितानि मात-
र्लास्यात्मना परिणमन्ति जगद्विभूत्यै ॥

११

जन्तोरपश्चिमतनोः सति कर्मसाम्ये
निश्शेषपाशपटलच्छिदुरा निमेषात् ।
कल्याणि! दैशिककटाक्षसमाश्रयेण
कारुण्यतो भवसि शाम्भववेधदीक्षा ॥

१२

मुक्ताविभूषणवती नवविद्रुमाभा
यच्चेतसि स्फुरसि तारकितेव सन्ध्या ।
एकः स एवं भुवनत्रयसुन्दरीणां
कन्दर्पतां व्रजति प चश्रीं विनापि ॥

१३

ये भावयन्त्यम तवाहिभिरंशुजालै-
राप्यायमानभुवनामम तेश्वरीं त्वाम् ।
ते लङ्घयन्ति ननु मातरलङ्घनीयां
ब्रह्मादिभिः सुरवरैरपि कालकक्ष्याम् । ।

१४

यः स्फाटिका क्षगुणपुस्तककुण्डिकाढ्यां
व्याख्यासमुद्यतकरां शरदिन्दुशुभ्राम् ।
पद्मासनां च हृदये भवतीमुपास्ते
मातः स विश्वकवितार्किकचक्रवर्ती । ।

१५

बर्हावतंसयुतबर्बरकेशपाशां
गु जावलीक तधनस्तनहारशोभाम् ।
श्यामां प्रवालवदनां सुकुमारहस्तां
त्वामेव नौमि शबरीं शबरस्य जायाम् । ।

१६

अर्धेन किं नवलताललितेन मुग्धे!
क्रीतं विभोः परुषमर्धमिदं त्वयेति ।
आलीजनस्य परिहासवचांसि मन्ये
मन्दस्मितेन तव देवि! जडीभवन्ति । ।

१७

ब्रह्माण्डबुद्बुदकदम्बकसङ्कुलो यं
मायोदधिर्विविधदुःखतरङ्गमालः ।
आश्चर्यमम्ब! झटिति प्रलयं प्रयाति
त्वद्ध्यानसन्ततिमहावडवामुखाग्नौ ।।

१८

दाक्षायणीति कुटिलेति गुहारणीति
कात्यायनीति कमलेति कलावतीति ।
एका सती भगवती परमार्थतोऽपि
सन्दृश्यसे बहुविधा ननु नर्तकीव ।।

१९

आनन्दलक्षणमनाहतनाम्नि देशे
नादात्मना परिणतं तव रूपमीशे ! ।
प्रत्यङ्मुखेन मनसा परिचीयमानं
शंसन्ति नेत्रसलिलैः पुलकैश्च धन्याः ।।

२०

त्वं चन्द्रिका शशिनि तिग्मरुचौ रुचिस्त्वं
त्वं चेतनाऽपि पुरुषे पवने बलं त्वम् ।
त्वं स्वादुतासि सलिले शिखिनि त्वमूष्मा
निःसारमम्ब! निखिलं त्वद ते यदि स्यात् ।।

२१

ज्योतींषि यद्विवि चरन्ति यदन्तरिक्षं
सूते पयांसि यदहिर्धरणीं च धत्ते ।
यद्वाति वायुरनलो यदुदर्चिरास्ते
तत्सर्वमम्ब! तव केवलमाज्ञयैव ॥

२२

सङ्कोचम च्छसि यदा गिरिजे! तदानीं
वाक्त्तर्कयोस्त्वमसि भूमिरनामरूपा ।
यद्वा विकासमुपयासि यदा तदानीं
त्वन्नामरूपगणनाः सुकरीभवन्ति ॥

२३

भोगाय देवि! भवतीं क तिनः प्रणम्य
भ्रूकिङ्करीक तसरोजग हासहस्राः ।
चिन्तामणिप्रचयकल्पितकेलिशैले
कल्पद्रुमोपवन एव चिरं रमन्ते ॥

२४

हन्तुं त्वमेव भवसि त्वदधीनमीशे!
संसारतापमखिलं दयया पशूनाम् ।
वैकर्तनी किरणसंहतिरेव शक्ता
धर्मं निजं शमयितुं निजयैव व ष्ट्या ॥

२५

शक्तिः शरीरमधिदैवतमन्तरात्मा
ज्ञानं क्रिया करणमासनजालमिच्छा ।
ऐश्वर्यमायतनमावरणानि च त्वं
किं तन्न यद्भवसि देवि शशाङ्कमौलेः ॥

२६

भूमौ निव त्तिरुदिता पयसि प्रतिष्ठा
विद्या नले मरुति शान्तिरतीतशान्तिः ।
व्योम्नीति याः किल कलाः कलयन्ति विश्वं
तासां विदूरतरमम्ब! पदं त्वदीयम् ॥

२७

यावत्पदं पदसरोजयुगं त्वदीयं
नाङ्गीकरोति हृदयेषु जगच्छरण्ये! ।
तावद्विकल्पजटिलाः कुटिलप्रकारा-
स्तर्कग्रहाः समयिनां प्रलयं न यान्ति ॥

२८

यद्देवयानपित यानविहारमेके
क त्वा मनः करणमण्डलसार्वभौमम् ।
याने निवेश्य किल कारणप चकस्य
पर्वाणि पार्वीति! नयन्ति निजासनत्वम् ॥

२९

स्थूलासु मूर्तिषु महीप्रमुखासु मूर्तेः
कस्याश्चनापि तव वैभवमम्ब! यस्याः ।
पत्या गिरामपि न शक्यत एवं वक्तुं
सा पि स्तुता किल मयेति तितिक्षितव्यम् ।।

३०

कालाग्निकोटिरुचिमम्ब! षडध्वशुद्धा-
वाप्लावनेषु भवतीमम तौघव ष्टिम् ।
श्यामां घनस्तनतटां सकलीक तौ च
ध्यायन्त एव जगतां गुरवो भविन्त ।।

३१

विद्यां परां कतिचिदम्बरमम्ब! केचि-
दानन्दमेव कतिचित्कतिचिच्च मायाम् ।
त्वां विश्वमाहुरपरे वयमामनाम
साक्षादपारकरुणां गुरुमूर्तिमेव ।।

३२

कुवलयदलनीलं बर्बरस्निग्धकेशं
पथुतरकुचभारा क्रान्तकान्ता वलग्नम् ।
किमिह बहुभिरुत्तैस्त्वत्स्वरूपं परं नः
सकलभुवनमातः सन्ततं सन्निधत्ताम् ।।

इति श्रीमद्धर्माचार्यभगवत्पादप्रणीतायां श्रीप चस्तव्यामम्बास्तवश्चतुर्थः ।

अथ सकल जननीस्तवः ।

१

अजानन्तो यान्ति क्षयमवशमन्योन्यकलहै-
रमी मायाग्रन्थौ तव परिलुठन्तः समयिनः ।
जगन्मातर्जन्मज्वरभयतमः कौमुदि! वयं
नमस्ते कुर्वाणाः शरणमुपयामो भगवतीम् ॥

२

वचस्तर्का गम्यस्वरसपरमानन्दविभव-
प्रबोधाकाराय द्युतितुलितनीलोत्पलरुचे ।
शिवस्याराध्याय स्तनभरविनम्राय सततं
नमो यस्मै कस्मैचन भवतु मुग्धाय महसे ॥

३

लुठद्गु जाहारस्तनभरनमन्मध्यलतिका-
मुद चद्धर्माभिः कणगुणितनीलोत्पलरुचम् ।
शिवं पार्थत्राणप्रवणम गयाकारगुणितं
शिवामन्वग्यान्तीं शबरमहमन्वेमि शबरीम् ॥

४

मिथः केशाकेशिप्रधननिधनास्तर्कघटना-
बहुश्रद्धाभक्तिप्रणयविषयाश्चाप्तविधयः ।
प्रसीद प्रत्यक्षीभव गिरिसुते! देहि शरणं
निरालम्बं चेतः परिलुठति पारिप्लवमिदम् ॥

५

शुनां वा वह्नेर्वा खगपरिषदो वा यदशनं
कदा केन क्वेति क्वचिदपि न कश्चित्कलयति ।
अमुष्मिन्विश्वासं विजहिहि ममाह्वय वपुषि ।
प्रपद्येथाश्चेतः सकलजननीमेव शरणम् ॥

६

अनाद्यन्ता भेदप्रणयरसिकापि प्रणयिनी
शिवस्यासीर्यत्त्वं परिणयविधौ देवि! ग हिणी ।
सवित्री भूतानामपि यदुदभूः शैलतनया
तदेतत्संसारप्रणयनमहानाटकसुखम् ॥

७

ब्रुवन्त्येके तत्त्वं भगवति! सदन्ये विदुरसत्
परे मातः! प्राहुस्तव सदसदन्ये सुकवयः ।
परे नैतत्सर्वं समभिदधते देवि! सुधिय-
स्तदेतत्त्वन्मायाविलसितमशेषं ननु शिवे! ॥

८

तडित्कोटिज्योतिर्द्युतिदलितषड्ग्रन्थिगहनं
प्रविष्टं स्वाधारं पुनरपि सुधावष्टिवपुषा ।
किमप्यष्टात्रिंशत्किरणसकलीभूतमनिशं
भजे धाम श्यामं कुचभरनतं बर्बरकचम् ॥

९

चतुष्पत्रान्तःषड्लभगपुटान्तस्त्रिवलय-
स्फुरद्विद्युद्वहि - द्युमणिनियुताभद्युतियुते !
षडस्रं भित्त्वादौ दशदलमथ द्वादशदलं
कलास्रं च द्वयस्रं गतवति ! नमस्ते गिरिसुते ! ॥

१०

कुलं केचित्प्राहुर्वपुरकुलमन्ये तव बुधाः
परे तत्सम्भेदं समभिदधते कौलमपरे ।
चतुर्णामप्येषामुपरि किमपि प्राहुरपरे
महामाये ! तत्त्वं तव कथममी निश्चिनुमहे ॥

११

षडध्वारण्यानीं प्रलयरविकोटिप्रतिरुचा
रुचा भस्मीकत्य स्वपदकमलप्रहृशिरसाम् ।
वितन्वानः शैवं किमपि वपुरिन्दीवररुचिः
कुचाभ्यामानम्रस्तव पुरुषकारो विजयते ॥

१२

प्रकाशानन्दाभ्यामविदितचरीं मध्यपदवीं
प्रविश्यैतद् द्वन्द्वं रविशशिसमाख्यं कवलयन् ।
प्रविश्योर्ध्वं नादं लयदहनभस्मीक तकुलः
प्रसादात्ते जन्तुः शिवमकुलमम्ब! प्रविशति ।।

१३

प्रियङ्गुश्यामागूडीमरुन्तरवासः किसलयां
समुन्मीलन्मुक्ताफलबहलनेपथ्यकुसुमाम् ।
स्तनद्वन्द्वस्फारस्तवकनमितां कल्पलतिकां
सक द्वयायन्तस्त्वां दधति शिवचिन्तामणिपदम् ।।

१४

षडाधारावर्तेरपरिमितमन्त्रोर्मिपटलै-
श्चलन्मुद्राफेनैर्बहुविधलसदैवतझषैः ।
क्रमस्त्रोतोभिस्त्वं वहसि परनादाम तनदी
भवानि! प्रत्यग्रा शिवचिदम ताब्धिप्रणयिनी ।।

१५

महीपाथोवह्निश्वसनवियदात्मेन्दुरविभि-
र्वपुर्भिर्ग्रस्तांशैरपि तव कियानम्ब! महिमा ।
अमून्यालोक्यन्ते भगवति! न कुत्राप्यणुतरा-
मवस्थां प्राप्तानि त्वयि तु परमव्योमवपुषि ।।

१६

मनुष्यास्तिर्य चो मरुत इति लोकत्रयमिदं
भवाम्भोधौ मग्नं त्रिगुणलहरीकोटिलुठितम् ।
कटाक्षश्चेदत्र क्वचन तव मातः! करुणया ।
शरीरी सद्यो यं व्रजति परमानन्दतनुताम् । ।

१७

कलां प्रज्ञामाद्यां समयमनुभूतिं समरसां
गुरुं पारम्पर्यं विनयमुपदेशं शिवकथाम् ।
प्रमाणं निर्वाणं प्रकृतिमतिभूतिं परगुहां
विधिं विद्यामाहुः सकलजननीमेव मुनयः । ।

१८

प्रलीने शब्दौघे तदनु विरते बिन्दुविभवे
ततस्तत्त्वे चाष्टध्वनिमिरनुपाधिन्युपरते ।
श्रिते शाक्ते पर्वण्यनुकलितचिन्मात्रगहनां
स्वसंवित्तिं योगी रसयति शिवाख्यां परतनुम् । ।

१९.

परानन्दाकारां निरवधिशिवैश्वर्यवपुषं
निराकारज्ञान - प्रकृतिमनवच्छिन्नकरुणाम् ।
सवित्रीं भूतानां निरतिशयधामास्पदपदां
भवो वा मोक्षो वा भवतु भवतीमेव भजताम् । ।

२०

जगत्काये क त्वा तमपि हृदये तच्च पुरुषे
पुमांसं बिन्दुस्थं तमपि परनादाख्यगहने ।
तदेतज्ज्ञानाख्ये तदपि परमानन्दविभवे
महाव्योमाकारे त्वदनुभवशीलो विजयते ।।

२१

विद्ये! विद्ये! वेद्ये! विविधसमये! वेदगुलिके!
विचित्रे! विश्वाद्ये! विनयसुलभे! वेदजननि! ।
शिवाज्ञे! शीलस्थे! शिवपदवदान्ये! शिवनिधे!
शिवे! मातर्मह्यं त्वयि वितर भक्तिं निरुपमाम् ।।

२२

विधेर्मुण्डं हत्वा यदकुरुत पात्रं करतले
हरिं शूलप्रोतं यदगमयदंसाभरणताम् ।
अलंचक्रे कण्ठं यदिप गरलेनाम्ब! गिरिशः
शिवस्थायाः शक्तेस्तदिदमखिलं ते विलसितम् ।।

२३

विर च्याख्या मातः! स जसि हरिसंज्ञा त्वमवसि
त्रिलोकीं रुद्राख्या हरसि पिदधासीश्वरदशा ।
भवन्ती सादाख्या शिवयसि च पाशौधदलिनी
त्वमेवैका नेका भवसि क तिभेदैर्गिरिसुते! ।।

२४

मुनीनां चेतोभिः प्रम दितकषायैरपि मना-
गशक्ये संस्पृष्टुं चकितचकितैरम्ब सततम् ।
श्रुतीनां मूर्धानः प्रक तिकठिनाः कोमलतरे
कथं ते विन्दन्ते पदकिसलये पार्वति! पदम् । ।

२५

तडिद्वल्लीं नित्यामम तसरितं पाररहितां
मलोत्तीर्णां ज्योत्स्नां प्रक तिमगुणग्रन्थिगगहनाम् । ।
गिरां दूरां विद्यामविनतकुचां विश्वजननी-
मपर्यन्तां लक्ष्मीमभिदधति सन्तो भगवतीम् । ।

२६

शरीरं क्षित्यम्भः - प्रभ तिरचितं केवलमिदं
सुखं दुःखं चायं कलयति पुमांश्चेतन इति ।
स्फुटं जानानो पि प्रभवति न देही रहयितुं
शरीरा हंकारं तव समयबाह्यो गिरिसुते! । ।

२७

पिता माता भ्राता सुहृदनुचरः सद्म ग हिणी
वपुः पुत्रो मित्रं धनमपि यदा मां विजहति ।
तदा मे भिन्दाना सपदि भयमोहान्धतमसां
महाज्योत्सने! मातर्भव करुणया सन्निधिकरी । ।

२८

सुता दक्षस्यादौ किल सकलमातस्त्वमुदभूः
सदोषं तं हित्वा तदनु गिरिराजस्य तनया ।

अनाद्यन्ता शम्भोरप थगपि शक्तिर्भगवती
विवाहाज्जायासीत्यहह चरितं वेत्ति तव कः ।।

२९

कणास्त्वद्दीप्तीनां रविशशिक शानुप्रभ तयः

परं ब्रह्म क्षुद्रं तव नियतमानन्दकणिका ।

शिवादि क्षित्यन्तं त्रिवलयतनोः सुर्वमुदरे
तवास्ते भक्तस्य स्फुरसि हृदि चित्रं भगवति! ।।

३०

त्वया यो जानीते रचयति भवत्यैव सततं
त्वयैवेच्छत्यम्ब! त्वमसि निखिला यस्य तनवः ।

गतः साम्यं शम्भुर्वहति परमं व्योम भवती
तथाप्येवं हित्वा विहरति शिवस्येति किमिदम्! ।।

३१

पुरः पश्चादन्तर्बहिरपरिमेयं परिमितं

परं स्थूलं सूक्ष्मं सकुलमकुलं गुह्यमगुह्यम्

दवीयो नेदीयः सदसदिति विश्वं भगवतीं

सदा पश्यन्याज्ञां वहसि भुवनक्षोभजननीम् ।।

३२

मयूखाः पूष्णीव ज्वलन इव तद्दीप्तिकणिकाः
पयोधौ कुल्लोलप्रतिहितमहिम्नीव प षतः ।
उदेत्योदेत्याम्ब! त्वयि सह निजैस्तात्त्विककुलै-
र्भजन्ते तत्त्वौधाः प्रशममनुकल्पं परवशाः । ।

३३

विधुर्विष्णुर्ब्रह्मा प्रक तिरणुरात्मा दिनकरः
स्वभावो जैनेन्द्रः सुगतमुनिराकाशमनिलः ।
शिवः शक्तिश्चेति श्रुतिविषयतां तामुपगतां
विकल्पैरेभिस्त्वामभिदधति सन्तो भगवतीम् । ।

३४

प्रविश्य स्वं मार्गं सहजदयया दैशिकद शा
षडध्वध्वान्तौघच्छिदुरगणनातीतकरुणाम् ।
परानन्दाकारां सपदि शिवयन्तीमपि तनुं
स्वमात्मानं धन्याश्चिरमुपलभन्ते भगवतीम् । ।

३५

शिवस्तवं शक्तिस्त्वं त्वमसि समया त्वं समयिनी
त्वमात्मा त्वं दीक्षा त्वमयमणिमादिर्गुणगणः ।
अविद्या त्वं विद्या त्वमसि निखिलं त्वं किमपरं
प थक्तत्तवं त्वत्तो भगवति! न वीक्षामह इमे । ।

३६

असंख्यैः प्राचीनैर्जननि! जननैः कर्मविलयाद्
गते जन्मन्यन्तं गुरुवपुषमासाद्य गिरिशम् ।
अवाप्याज्ञां शैवीं क्रमतनुरपि त्वां विदितवान्!
नयेयं त्वत्पूजास्तुतिविरचनैरेव दिवसान् ।।

३७

यत्षट्पत्रं कमलमुदितं तस्य या कर्णिकाख्या
योनिस्तस्याः प्रथितमुदरे यत्तदोङ्कारपीठम् ।
तस्मिन्नन्तः कुचभरनतां कुण्डलीतः प्रव त्तां
श्यामाकारां सकलजननीं सन्ततं भावयामि ।।

३८

भुवि प्रयसि क शानौ मारुते खे शशाङ्के
सवितरि यजमाने प्यष्टधा शक्तिरेका ।
वहति कुचभराभ्यां या विनम्रापि विश्वं
सकलजननि! सा त्वं पाहि मामित्यवश्यम् ।।

इति श्रीमद्धर्माचार्यभगवत्तत्पादप्रणीतायां । श्रीप चस्तव्यां सकलजननी - स्तवः प चमः

हमारे प्रकाशन

		मूल्य
1. Jagadguru - Bhagawaan Gopinathji by Sh. S.N. Fotedar	(HB) (PB)	Rs. 25/- Rs. 12/-
2. भगवान गोपीनाथजी अनुवादक पंडित रामादत्त शुक्ल एम.ए.		Rs. 10/-
3. The Saint of all Times by Prof. K.N. Dhar		Rs. 20/-
4. श्रीगुरुगीता (The Guru Geeta) Or The Hymn to the Guru with an English Translation by Prof. J.N. Sharma		Rs. 15/-
5. अष्टोत्तर - शतनाम स्तोत्रम् नामार्थ श्री त्रिलोकी नाथ भट्ट		Rs. 5/-
6. साँध्य वन्दना तथा गीताँजलि		Rs. 10/-
7. The Inimitable Sage by Sh. G.N. Raina		Rs. 5/-
8. The BGT Patrika Vol. V		Rs. 15/-

सभी पुस्तकें प्राप्त करने के स्थान :

1. भगवान गोपीनाथजी आश्रम, पम्पोश ऐन्केलव, नई दिल्ली-११००४८
२. भगवान गोपीनाथजी आश्रम, उदयवाला, बोढी, जम्मू - १८०००२